

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж2.131/17
16. марта 2017. године
Нови Сад

У ИМЕ НАРОДА!

Апелациони суд у Новом Саду, у већу за решавање спорова из породичних односа у саставу судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров и Наде Бачкалић, чланова већа, у правној ствари тужилаца **млт. АА** и **млт. ББ** које заступа законски заступник - мајка **ВВ** из ..., које заступа пуномоћник Драгана Плачков, адвокат из Новог Сада, против туженог **ГГ** из ..., кога заступа пуномоћник Милан Вебер, адвокат из Новог Сада, ради измене одлуке о дечјем издржавању, одлучујући о жалбама тужила и туженог на пресуду Основног суда у Новом Саду број П2.1083/2016 од 24. новембра 2016. године, у седници већа одржаној 16. марта 2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

Жалбе тужила и туженог **ОДБИЈА** и пресуду Основног суда у Новом Саду број П2.1083/2016 од 24. новембра 2016. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом обавезан је тужени да на име свог дела доприноса за издржавање **млт. АА** рођене ... године плаћа месечно износ од 7.000,00 динара, а за издржавање **млт. ББ** рођене ... године плаћа месечно 6.000,00 динара почев од дана 30.06.2016. године као дана подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, сваког првог до десетог у месецу, са законском затезном каматом почев од дана доспелости сваког месечног износа, па до исплате, уплатом на текући рачун мајке **ВВ** који се води код ... број рачуна ..., а све у року од 15 дана под претњом извршењем, па се утолико мења пресуда Основног суда у Новом Саду П2.3451/2011 од 19.07.2012. године. Тужбени захтев **млт. АА** преко досуђених 7.000,00 динара, па до тражених 15.000,00 динара, односно **млт. ББ** преко досуђених 6.000,00 динара па до тражених 12.000,00 динара, је одбијен. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против ове пресуде парничне странке су благовремено изјавиле жалбе, из свих законом предвиђених разлога, са предлогом тужила да се пресуда преиначи и тужбени захтев усвоји у целисти, с тим да не потражују трошкове жалбеног поступка. Тужени предлаже да се пресуда преиначи и снизи висина месечног издржавања за **млт. тужиле**, а као почетак обавезе издржавања одреди дан пресуђења 24.11.2016. године.

Жалбе нису основане.

Испитавши првостепену пресуду у границама жалбених разлога, као и по службеној дужности у смислу одредбе члана 386. став 3. ЗПП, овај суд налази да је првостепени суд без битних повреда одредаба парничног поступка правилно утврдио све релевантне чињенице и одлуку о тужбеном захтеву донео правилном применом материјалног права.

Према утврђеним чињеницама, пресудом П2.3451/11 од 19.07.2012. године Основног суда у Новом Саду разведен је брак законске заступнице млт. тужилца и туженог, заједничка малолетна деца АА и ББ поверена су мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени је обавезан да доприноси дечјем издржавању у месечном износу од 17,5% за свако дете појединачно од својих редовних месечних новчаних примања, умањених за порезе, доприносе и обавезно социјално осигурање, уплатом на текући рачун мајке законске заступнице. Тужени је на основу те пресуде плаћао издржавање у периоду од новембра 2015. године до фебруара 2016. године и у октобру 2016. године.

У време доношења претходне одлуке млт. АА је ишла у други разред основне школе, а млт. ББ је имала ... године. Сада млт. АА похађа ... разред. Након развода брака ВВ и ГГ млт. АА је остала да живи са баком, како би похађала и даље исту школу. Живе у стану чији су сувласници ВВ и њена сестра. Мајка законске заступнице је пензионер са примањима од око 30.000,00 динара, а режијски трошкови за стан износе 18.000,00 динара. Од ваншколских активности похађа часове енглеског језика. Млт. ББ сада иде у други разред основне школе, и рекреативно се бави фолклором. Суд подробно утврђује дечје потребе, а које се односе на набавку одеће, обуће, прибора за хигијену, опреме за школу и остале ваннаставне активности које похађају, а које на месечном новоу за млт. АА износе око 16.000,00 динара а за млт. ББ 12.000,00 динара.

Законска заступница тужилца рођена је ... године, запослена је у рачуноводству на ... где остварује зараду од 56.000,00 динара. Удата је и живи са супругом који је такође запослен и остварује месечна примања од 33.000,00 динара. Супруг има кредитну обавезу месечно од 10.000,00 динара на име отплате кредита за куповину аутомобила. Режијски трошкови за стан у којем живе износе око 20.000,00 динара месечно.

Тужени ГГ рођен је ... године, по занимању је инжењер машинства. У време доношења претходне одлуке био је запослен у ... где је остваривао зараду од 38.500,00 динара, а од 21.07.2016. године је незапослен, пријављен је на евиденцију Националне службе за запошљавање где остварује месечну накнаду од 18.857,00 динара у трајању од 9 месеци. Тужени има дијагнозу ... због чега узима медикаментозну терапију, коју када не успе да добије на рецепт, купује и плаћа 2.000,00 динара месечно. Ожењен је и његова супруга је такође незапослена и прималац новчане накнаде код НСЗ. Живе у делу куће која чини засебну стамбену јединицу која је у његовом власништву, стан површине 25м². Режијски трошкови месечно износе око 16.000,00 динара. Осим ове, не поседује другу имовину у свом власништву. Од дана када је остварио право на новчану накнаду тужени на име издржавања млт. тужилца плаћа месечно 35% од новчане накнаде.

Насупрот наводима истакнутим у жалбама, првостепени суд је правилно утврдио све битне и одлучне чињенице за пресуђење у овој правној ствари и правилном применом одредби члана 160 и 161 Породичног закона одлучио о висини обавезе туженог и о почетку обавезе да се новоутврђеним износима доприноси издржавању тужилца.

Првостепеном пресудом обавезан је тужени да издржавању млт. АА доприноси износом од 7.000,00 динара и млт. ББ 6.000,00 динара почев од дана подношења тужбе па убудуће, чиме је измењена претходна обавеза туженог да издржавању малолетне деце доприноси износом од по 17,5% редовних месечних новчаних примања за свако дете понаособ. У првостепеном поступку несумњиво је утврђено да је од доношења претходне пресуде дошло до промене околности на основу којих је она донета, а које околности се манифестују као повећање обима потреба млт. тужила и износа неопходног за њихово издржавање. Правилно утврђујући постојање услова за измену одлуке о висини туженикове обавезе издржавања, на основу одредбе члана 164 Породичног закона, првостепени суд даје и правилне разлоге за повишење обавезе туженог на износ примерен за свако дете према условима живота и могућностима родитеља, на које упућује и овај суд.

Насупрот наводима истакнутим у жалби млт. тужила, првостепени суд је без битне повреде одредаба парничног поступка потпуно и правилно утврдио све битне и одлучне чињенице за пресуђење у овој правној ствари, реално ценећи потребе млт. тужила и стварне могућности туженог у погледу његових прихода које остварује. Подробно је првостепени суд утврдио обим потреба млт. поверилаца издржавања, специфицирао у чему се те потребе састоје и њихову висину на месечном нивоу, у шта ни овај суд није имао разлога да сумња имајући у виду узраст млт. АА и ББ, њихове активности, те реално очекиване издатке за подмирење тих потреба сходно њиховом расту и развоју. Чињенице које се односе на обим и висину средстава која су неопходна за подмирење потреба млт. тужила, суд је утврдио пре свега на основу критичке оцене исказа законске заступнице млт. тужила, стога жалбом изнето остаје без утицаја. Имајући у виду узраст млт. тужила и обим њихових потреба спрам узраста сваке, водећи при том рачуна о минималној суми издржавања, овај је суд становишта да износи досуђени на терет туженог, представљају износе којима се, у делу обавезе туженог, постиже адекватно задовољење потреба млт. тужила као поверилаца издржавања. Како су у обезбеђењу средстава потребних за издржавање деце, родитељи дужни да учествују заједно, при чему се родитељу који врши родитељско право над децом у допринос рачуна и свакодневно ангажовање на нези, чувању и васпитавању, то ни законска заступница млт. тужила, мајка ВВ која остварује редовна месечна новчана примања не може бити ослобођена дужности издржавања поверене деце, с обзиром на обострани карактер обавезе. Без обзира на чињеницу да су млт. тужиле поверене мајци на самостално вршење родитељског права, она је такође дужна њиховом издржавању и новчано да доприноси, јер се не може сав терет издржавања превалити на туженог. Из чињеничног утврђења о приликама законске заступнице млт. тужила, које се ни у жалби не оспорава, евидентно је да је она млада особа, радно способна, која и може и има могућности да се додатно радно ангажује на обезбеђењу новчаних средстава за издржавање млт. деце. Исто се односи и на туженог. Родитељи су дужни да повећаним напорима, па и допунским радом обезбеде средства потребна за нужну егзистенцију млт. деце. У сваком случају висина издржавања треба да омогући најмање такав ниво животног стандарда за дете какав ужива родитељ дужник издржавања. С обзиром на изнето, правилно је обавеза туженог утврђена у висини од 7.000,00 динара за млт. АА и 6.000,00 динара за млт. ББ, док је законска заступница млт. тужила у прилици да обезбеди преостали износ средстава за издржавање деце о којој се стара, тако да је првостепени суд оправдано одбио део тужбеног захтева преко досуђених па до тражених износа. Обавеза издржавања не може се превалити само на једног родитеља, чије су могућности ограничене нужном потребом сопственог издржавања.

Овај суд није могао да прихвати ни жалбене наводе туженог у којима он истиче да првостепени суд није донео правилну одлуку када га је обавезао на плаћање износа

наведених у изреци побијане пресуде, ценећи те износе као превисоке, позивајући се на чињенице које се односе на обим његових прихода који су просечно износили 29.615,00 динара, и да као такви треба да представљају полазиште приликом одређивања његовог доприноса издржавању млт. тужила. Насупрот жалбеном истицању, суд је приликом одлучивања узео у обзир актуелне прилике туженог о којим се управо он изјаснио, али са изгледима да ће ускоро наћи посао и тако увећати своје приходе запослењем, стога се одређивањем висине његовог дела доприноса за издржавање деце у износу од укупно 13.000,00 динара месечно не доводи у питање његова егзистенција. Туженикова обавеза издржавања установљена је искључиво у сврху добробити деце и примарним уважавањем њихових свеобухватних животних потреба и интереса, у ком циљу су родитељи дужни да активирају све своје потенцијале и обавезама према деци удовоље, па и на терет обима задовољења сопствених потреба, стога утврђивање обавезе туженог у мањем износу није могуће. Тужени у току поступка није приложио доказе на околности евентуалне радне неспособности, стога не стоје жалбени наводи који се односе на његове ограничене могућности радног ангажовања. Из свега наведеног произилази да је, у склопу разумно очекујућих прихода туженог, обима потреба млт. поверилаца издржавања, могућности законске заступнице као другог родитеља обвезника издржавања, одлука првостепеног суда донета правилном применом одредби чл.154 став 1, 160 и 162 Породичног закона.

Такође су неосновани жалбени наводи туженог у којима је изнео да није у реду да његова обавеза месечног издржавања тече од дана подношења тужбе него је исправније да та обавеза тече од дана пресуђења 24.11.2016. године. Осим једне обуставе од зараде туженог у октобру 2016. године, тужени од марта 2016. године до доношења пресуде није доприносио издржавању млт. тужила, па је дужан да плаћа досуђени новчани износ издржавања за децу од 30.06.2016. године.

Како тужиле ни тужени нису поставили опредељен захтев за накнаду трошкова жалбеног поступка у смислу одредби чл. 163 ст. 1-4 ЗПП, овај суд о истима није ни одлучивао.

Из изнетих разлога, одлучено је као у изреци применом чл. 390 ЗПП.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Јелица Бојанић Керкез, с.р.
Зто:

Напомена:

Рев 1378/2017 од 29.06.2017. године, одбија се као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 131/17 од 16.03.2017. године.